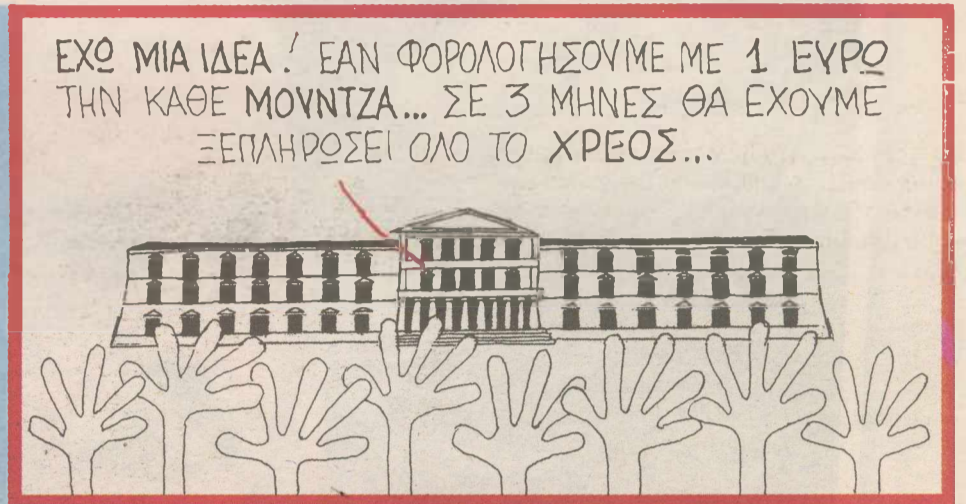

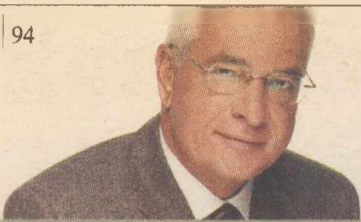

Ο ΚΥΡ

ΣΑΤΙΡΙΖΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

«Τσάροι» υπάρχουν, λεφτά δεν υπάρχουν...

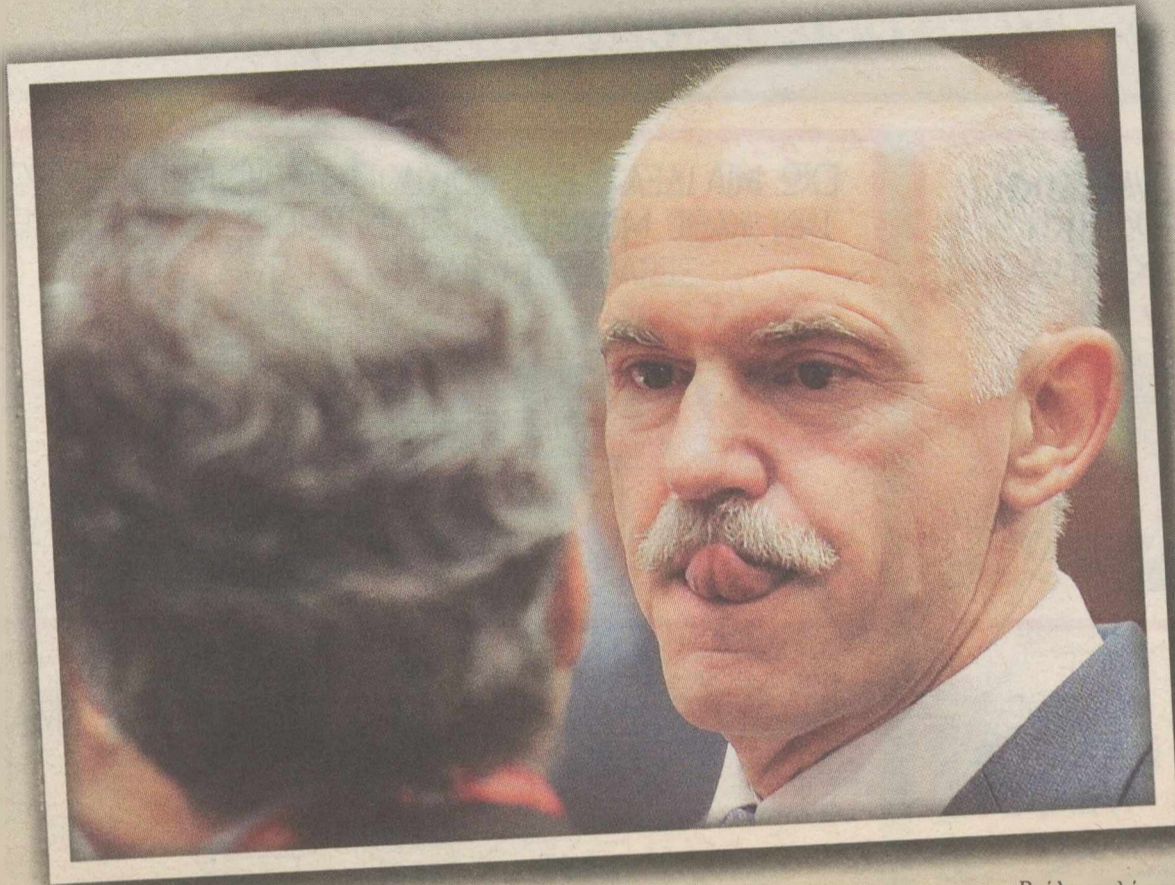

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ

ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

jpretenteris@dolnet.gr

Βγάλαμε γλώσσα!

Κριση εμπιστοσύνης

Η «αντεπίθεση Βενιζέλου» ολοκληρώθηκε πιο άδοξα και από την αντεπίθεση του *Φον Ρούντστεντ* στις Αρδέννες τον Ιανουάριο του 1945. Πιο άδοξα και πιο γρήγορα. Ο *Φον Ρούντστεντ* άντεξε κάπου σαράντα ημέρες. Ο *Ευ. Βενιζέλος* δεν έκλεισε εβδομάδα.

Οι λόγοι είναι πολλοί.

Οι πιο ρεαλιστές θα πουν ότι η «αντεπίθεση» ήταν εξαρχής καταδικασμένη – τα ίδια έλεγε στον *Φον Ρούντστεντ* και ο *Ρόμελ* προτού εξαναγκαστεί σε αυτοκτονία τον Οκτώβριο του 1944. Και ήταν καταδικασμένη επειδή η τρόικα δεν έδειξε καμία διάθεση διαπραγμάτευσης.

Για ποιον λόγο άραγε; Για λόγους αρχής; Από πείσμα; ή από πολιτική επιλογή;

Αυτό αξίζει να το εξετάσουμε. Όλες οι ενδείξεις πάντως συγκλίνουν στην εκτίμηση ότι η απουσία διαπραγματεύσης προέκυψε πρωτίστως από μια αυξανόμενη έλλειψη εμπιστοσύνης προς την ελληνική κυβέρνηση.

Σε γενικό επίπεδο, η τρόικα των δανειστών έχει κυριευθεί από έντονη δυσφορία με τις παλινωδίες, τις καθυστερήσεις και τις αστοχίες του τελευταίου τετραμήνου. Πλήρης αστοχία στην εκτέλεση του προϋπολογισμού, παλινωδίες στα πρόσθετα μέτρα και καθυστέρηση στην υιοθέτηση του Μεσοπρόθεσμου – υπενθυμίζω ότι ο αρχικός σχεδιασμός ήταν να ολοκληρωθεί τον Απρίλιο και να ψηφιστεί αμέσως μετά το Πάσχα...

Αυτή τη γενική εντύπωση έχουν ενισχύσει δύο πρόσθετες εκτιμήσεις.

Πρώτον, αμφιβολίες για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Στις 21 Ιουνίου ένας «ανώτατος ενρωπαϊός αξιωματούχος» δήλωνε στον *«Monde»* (21/6) ότι «αναρωτιόμαστε αν ο Παπανδρέου ελέγχει ακόμη την κατάσταση». Η δήλωση αποδίδεται κατά μία εκδοχή στον Ζοζέ Μ. Μπαρόζο, κατά μία άλλη στον Ολι Ρεν.

Οποιος και αν την έκανε, πάντως, το βέβαιον είναι ότι οι Βρυξέλλες αρχίζουν να αμφισβητούν τη δυνατότητα του Γ. Παπανδρέου να ελέγξει τα πράγματα. Αίσθηση που ενισχύθηκε με τις ασυναρτησίες που προηγήθηκαν του ανασχηματισμού, εντός και εκτός κυβερνητικής παράταξης.

Γι' αυτό ο Πρωθυπουργός έσπευσε να επισκεφθεί τον Μπαρόζο και τον Βαν Ρομπάι πριν από την ψήφο εμπιστοσύνης – για να τους διαβεβαιώσει ότι η κατάσταση δεν έχει ξεφύγει από τα χέρια του. Και γι' αυτό παρενέβη προσωπικά για να επανέλθει η ΝΔ στην αίθουσα της Βουλής μετά το επεισόδιο Πάγκαλου: *τα άδεια έδρανα θα επιβεβαιώσαν την εντύπωση της διάλυσης.*

Δεύτερον, αμφιβολίες για τον νέο υπουργό Οικονομικών. Ο *Ευ. Βενιζέλος* δεν είναι ιδιαίτερα γνωστός στο ευρύτερο ευρωπαϊκό κύκλωμα των οικονομικών πραγμάτων

ή, ακόμη χειρότερα, τον συνοδεύει μια μάλλον αρνητική εικόνα «λαϊκιστή» και «παλαιού ΠαΣοΚ» η οποία πολύ γρήγορα διοχετεύθηκε και ανακυκλώθηκε στον διεθνή Τύπο.

Την ίδια στιγμή η εντύπωση που καλλιεργήθηκε στην Ελλάδα ότι η αλλαγή υπουργού σχεδόν νομοτελειακά θα οδηγήσει και σε αλλαγή πολιτικής εξελήφθη στις Βρυξέλλες και στο Λουξεμβούργο περίπου ως μήνυμα της νέας ηγεσίας του υπουργείου Οικονομικών. Δεν ξέρω αν ήταν μήνυμα, πάντως έτσι εξελήφθη από αυτούς που το έλαβαν, με αποτέλεσμα να κουμπωθούν ακόμη περισσότερο.

Το γλυκό έδεσε με την πρώτη εμφάνιση του *Βενιζέλου* στο Eurogroup την περασμένη Κυριακή. Σύμφωνα με την πιο ήπια εκδοχή που κατέγραψε, ο νέος υπουργός δεν μπόρεσε να διασκεδάσει τις επιφυλάξεις που είχαν δημιουργηθεί για το πρόσωπό του – το αντίθετο...

Σε μια ομήγυρη στεγνών τεχνοκρατών και στεγνών πραγματιστών η πληθωρική ρητορική του εξελήφθη περίπου ως υπεκφυγή. Ο ίδιος θεωρεί ότι βρέθηκε εκτεθειμένος επειδή ο προκάτοχός του δεν είχε συνεννοηθεί για καμία από τις αλλαγές που είχε προωθήσει στο Μεσοπρόθεσμο, με αποτέλεσμα να τις χρεωθεί όλες ο νέος υπουργός. Ούτως ή άλλως, πάντως, οι υποψίες μετατράπηκαν σε βεβαιότητα.

Αυτή η εικόνα διοχετεύθηκε με μεγάλη ταχύτητα στον διεθνή Τύπο σε δημοσιεύματα όπως αυτά των *«Financial Times»* και της *«International Herald Tribune»* – στο δεύτερο, μάλιστα, σημειώνουν ότι ο *Βενιζέλος* περιθωριοποιήθηκε κατά τη σύνταξη του τελικού ανακοινωθέντος...

Ο

λα τα παραπάνω δρομολόγησαν (με τον έναν ή τον άλλον τρόπο) μια κρίση εμπιστοσύνης στις σχέσεις της τρόικας με την ελληνική κυβέρνηση. Και γι' αυτό (αν και δεν προβλεπόταν...) κατέφθασαν την Τετάρτη στην Αθήνα αυτοπροσώπως οι τρεις επικεφαλής της τρόικας για να βεβαιωθούν ότι το Μεσοπρόθεσμο και οι εφαρμοστικοί νόμοι που θα κατατεθούν στη Βουλή δεν θα περιλαμβάνουν εκπώσεις.

Έτσι και κατά τις συζητήσεις με την ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών έγινε αντιληπτό ότι δεν πρόκειται να δεχθούν όχι μόνο καμία έκπτωση αλλά και καμία απόκλιση από τα συμφωνηθέντα επί υπουργίας Γ. Παπακωνσταντίνου.

Κάπου εδώ η «αντεπίθεση Βενιζέλου» εξέπνευσε κάτω από μια καταιγίδα φόρων. Είναι προφανές ότι η τρόικα έστειλε ένα μήνυμα. Το ερώτημα είναι τι ακριβώς έλεγε το μήνυμα αυτό. Και ποιος θα αναλάβει να το αποκρυπτογραφήσει. Μήπως τουλάχιστον ύστερα από αυτή την άδοξη αρχή μπορούμε να αποφύγουμε κανένα άδοξο τέλος.

Στο Μαξίμου!

«Εμείς δεν πουλάμε και δεν πουλιόμαστε» δήλωνε ένα τεράστιο πανό που έφερε την υπογραφή «ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ» και αναρτήθηκε προσφάτως έξω από τα γραφεία της εταιρείας. Αναρωτήθηκα τι ακριβώς εννοούν.

Διότι αποτελεί προφανές δικαίωμα και απολύτως αξιοπρεπή επιλογή εκείνων που έφτιαξαν το πανό να μη θέλουν να πουληθούν – ποιος θα μπορούσε άλλωστε να τους ζητήσει το αντίθετο;

Αλλά τι εννοούν όταν λένε ότι δεν πουλάνε; Διότι αν δεν πουλάνε τα σπίτια ή τα αυτοκίνητά τους, κάνουν πολύ καλά και δικαίωμά τους. Αλλά αν εννοούν ότι δεν πουλάνε τη ΔΕΗ, πώς μπορούν να πουλήσουν ή να μην πουλήσουν κάτι που δεν τους ανήκει; Εξ όσων γνωρίζω, το 51% της ΔΕΗ ανήκει στο Δημόσιο – σε καμία ΓΕΝΟΠ και σε κανένα συνδικάτο, εντός ή εκτός ΔΕΗ.

Προ δύο ημερών η ΓΕΝΟΠ κατέλαβε (συμβολικά) το υπουργείο Μεταφορών. Και αυτό επειδή, όπως εξήγησαν οι συνδικαλιστές, το υπουργείο χρωστούσε στη ΔΕΗ 145 εκατ. ευρώ.

Πάλι αναρωτήθηκα, λοιπόν, μήπως ήταν χρήσιμο κάποια στιγμή αυτοί οι δραστήριοι

Όταν πάνω από τη διοίκηση δεν υπάρχει κυβέρνηση να διασφαλίζει τα συμφέροντα του Δημοσίου, είναι εύλογο ότι κάθε συνδικαλιστής θα αναλάβει τον ρόλο του διοικητή

άνθρωποι να αποφασίσουν τι ακριβώς επαγγέλλονται. Είναι ιδιοκτήτες της ΔΕΗ; Είναι εισπράκτορες της ΔΕΗ; Ή μήπως εκπρόσωποι των εργαζομένων στη ΔΕΗ;

Διότι αν αποφάσισαν γενικώς να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της εισπραξης ανεισπρακτών οφειλών, θα τους συνέφερε ίσως να αποταθούν πρώτα στον Σύνδεσμο Εξαγωγικών Επιχειρήσεων: *σχεδόν ένα δισ. τούς χρωστούσε το Δημόσιο!*

Αλλά αν αποφάσισαν από μόνοι τους να καταλαμβάνουν όσους χρωστούσαν στη ΔΕΗ, θα πρέπει πρώτα να μας πουν ποιος και με ποια εξουσιοδότηση τους ανέθεσε αυτό το θεάρεστο έργο – διαφορετικά θα νομιμοποιούνται οι εργαζόμενοι κάθε επιχείρησης να πηγαίνουν αυτοβόλως να καταλαμβάνουν όποιον χρωστούσε στην επιχείρησή τους.

Θέλω να είμαι σαφής: *για τίποτε δεν κακίζω τους συνδικαλιστές.* Έτσι εννοούν τα συμφέροντα εκείνων που τους εκλέγουν. Και αυτά υπερασπίζονται.

Αλλά βρίσκουν και τα κάνουν. Διότι όταν στη ΔΕΗ δεν υπάρχει διοίκηση που να προστατεύει τα συμφέροντα της εταιρείας (μόλις την Παρασκευή και ύστερα από γερό κράξιμο έδωσε η διοίκηση της επιχείρησης να προσφύγει κατά των επαναλαμβανόμενων απεργιών!) και όταν πάνω από τη διοίκηση δεν υπάρχει κυβέρνηση να διασφαλίζει τα συμφέροντα και τη βούληση του Δημοσίου, είναι εύλογο ότι κάθε συνδικαλιστής θα αναλάβει τον ρόλο του διοικητή, του ιδιοκτήτη ή του εισπράκτορα.

Και όταν κοτζάμ κυβέρνηση ετοίμασε νομοσχέδιο που αναθέτει ουσιαστικά στη ΓΕΝΟΠ ακόμη και την ανεξάρτητη (ως τώρα) αρχή για τα Συστήματα Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας, τότε κακός περιορίζονται οι άνθρωποι στο υπουργείο Μεταφορών. Το Μέγαρο Μαξίμου έπρεπε να καταλάβουν και να αναλάβουν κανονικά τη διακυβέρνηση της χώρας.